

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Vysoká škola:	Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta:	Cyrlometodějská teologická fakulta
Katedra:	církevních dějin a dějin křesťanského umění
Obor:	teologické nauky
Student:	Bc. Pavla Tillová
Téma bakalářské práce:	Historie kostela Všech svatých ve Vyšehorkách
Vedoucí bakalářské práce:	ThLic. Mgr. Tomáš Parma, Ph.D.
Oponent bakalářské práce:	doc. Damián Němec, dr
Akademický rok:	2015/2016

Tato diplomová práce se zabývá dějinami kostela Všech svatých v obci, která se do r. 1949 jmenovala Vyšehoří, od té doby Vyšehorky, a tyto dějiny jsou místy velmi pohnuté a dramatické.

Práce se skládá z úvodu objasňujícího ozřejnění motivace diplomantky, způsobu zpracování a charakteristiku použitých zdrojů, dále tří nestejných kapitol, z nichž první seznamuje s obcí Vyšehorky, druhá popisuje dějiny tamější farnosti, třetí se pak zabývá samotným farním kostelem; v závěru je rekapitulována spíše motivace autorky než dosažené poznatky. Osobně bych očekával v úvodu (především) specifikaci bádané problematiky spojenou s navozením položených otázek a popis postupu práce i použité metodiky, v závěru pak shrnutí dosažených poznatků – tyto skutečnosti tam však povětšinou absentují.

Studentka vychází z velkého množství archivních pramenů i odborné literatury; z tohoto hlediska je práce bezesporu přínosná a prokazuje obdivuhodnou péli diplomantky (i její neskrývaný osobní zápal).

Po stránce meritorní má práce velmi dobrou výpovědní hodnotu, shromažďuje tak velké množství faktů, že je možné označit autorku takřka jako zajatce faktů. Na druhé straně nelze zapřít určité výhrady, které by bylo vhodné objasnit v rámci obhajoby práce a které dle mého soudu ukazují především na nedostatečně kritickou práci se zdroji:

1. Na konci s. 6 je řeč o sídlech založených biskupem Brunem, mj. také hrad Blansko. Zřícenina hradu tohoto jména se nachází u obce Blansko blízko Ústí nad Labem, kam však jistě pravomoc tohoto biskupa nesahala; jistě se pravomoc biskupa vztahovala na území dnešního okresního města Blansko v okolí Brna, u něhož stojí zřícenina hradu, který však nesl a nese jméno Blansek.
2. Na začátku téže strany diplomantka tvrdí, že biskup Bruno „byl ve své době bezpochyby nejschopnějším a nejvzdělanějším Evropanem“. Dovoluji si toto kategorické tvrzení zpochybnit odkazem na jiné velké současníky tohoto biskupa, namátkou sv. Bonaventuru, sv. Alberta Velikého a sv. Tomáše Akvinského.
3. Na s. 17 stojí za zmínku dva údaje: řeč o olomouckém arcibiskupství při popisu doby před r. 1777 a uvedení olomouckého kapitulního arcijáhna jako osoby do dnes mající určité pravomoci historicky spjaté s jeho úřadem – jaké to jsou?
4. Na s. 18 stojí, že „Polská část má svou samostatnou apoštolskou administrativu v Opolí podnes.“ Opravdu je tomu tak do dnes? A nebyla to spíše administratura?
5. Na s. 19 se hovoří o zřízení „záduší za Annu a jejího bratra Kunu tak, že ze svého zboží vykázali vyšehorskému faráři 7 hřiven 56 grošů a Velíkovi, oltárníku svatě Kateřiny ve vyšehorském kostele, 2 hřivny“. Opravdu se jednalo o záduší? Farní záduší (*Pfarrstiftung, Fabrikegut, Kirchenfabrik, Kirchenärar*) zásadně sloužilo na krytí výdajů posvátného místa, zatímco k účelu hmotného zajištění kléru sloužilo farní obročí (*Pfarrpfünde*).
6. Na začátku 3. kapitoly je na s. 19 kostel ve Vyšehorkách označen jako filiální, tedy ne již farní. Katalog olomoucké arcidiecéze ke dni 1. 10. 2016 na s. 85 však nadále trvá na existenci farnosti Vyšehorky, internetová verze katalogu dostupná na <http://www.ado.cz/farnost/1689/759> [cit. 6. 5. 2017] výslovně uvádí kostel Všech svatých jako farní kostel. Jak tomu tedy je?
7. Kromě toho by bylo v obhajobě vhodné objasnit, jakým faktickým způsobem a na jakém právním základu došlo k odsunu německého obyvatelstva „Bezprostředně po osvobození r. 1945“ (s. 12) a k jaké jiné než české národnosti patřila většina obyvatel Vyšehorek v r. 1950 (tabulka na s. 14).
8. Za úvahu také stojí užívání dobových místních jmen, neboť popisovaná obec se do r. 1949 nejmenovala Vyšehorky.

Po stránce formální je práce poměrně dobře zpracována, překlepů a pravopisných chyb je v ní málo. Nelze ovšem přejít mlčením neuvedení datace citování internetových zdrojů (v bibliografii i poznámkovém aparátu) a otázku zaznamenání a dostupnosti v práci uváděných osobních svědectví – jsou přepsána a někde uložena (a dostupná)?

Práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k charakteru diplomové práce, kde se od studenta již více vyžaduje kritické zpracování, i vzhledem k počtu věcných chyb, které v práci shledávám (což není neomylné a nevyvratitelné), navrhuji v závislosti na průběhu obhajoby hodnocení stupněm **C až B**.